

Principy vyšších programovacích jazyků

Jitka Kreslíková, Aleš Smrčka

2023

Fakulta informačních technologií Vysoké učení technické v Brně

IZP – Základy programování

Principy vyšších programovacích jazyků

Ukládání informací

□ Zpracování informací

Ukládání informací

ISC - Počítačový seminář

- Reprezentace údajů.
- □ Datové struktury.
- □ Datové typy.
- Prvky programovacích jazyků.
- Proměnné, konstanty.

Zpracování informací

- ☐ Proměnné a deklarace.
- Operátory a výrazy
 - Aritmetické operátory
 - Logické a relační operátory
 - Bitové operátory
 - Adresové operátory
 - Operátor přetypování
 - Operátor sizeof
 - Podmíněný operátor (ternární)
 - Operátor volání funkce
 - Přístupové operátory
 - Operátor čárka
 - Priorita operátorů

Proměnné a deklarace

Datový objekt – obecné označení jakéhokoliv údaje uloženého v operační paměti.

!!! Nezaměňovat s pojmem *objekt* v objektově orientovaném programování !!!.

Při programování potřebujeme uchovávat data.

Mohou to být:

údaje zadané uživatelem (jeho jméno, věk, adresa, posloupnost čísel, kterou chce uživatel seřadit, ...),

Proměnné

- údaje načtené z diskového souboru (textové, číselné, ...),
- různé dočasné a pomocné hodnoty (počet opakování),
- operandy, výsledky operací.
- Paměťová místa ve kterých uchováváme data označujeme jako **proměnné**.
- Proměnná je datový objekt určitého typu, hodnota tohoto objektu se může za běhu programu měnit.

Proměnné a deklarace

Deklarace proměnné je konstrukce, která přidělí proměnné jméno a typ, ale nevytvoří ji. Najdeme je někdy v hlavičkových souborech, i když jejich použití tímto způsobem je neobvyklé. **Definice proměnné** je v jazyce C současně deklarací a kromě jména a datového typu přidělí proměnné i paměťový prostor.

```
Příklady:
int i, j;
char znak;
float podil,odmocnina;
```

Inicializace proměnné

Pokud již při definování proměnné víme, jakou bude mít počáteční hodnotu, můžeme ji inicializovat.

```
Příklady:
char znak = 'a';
int rozmer = 100;
```


- □ Výraz konstrukce jazyka, která má hodnotu (nějakého datového typu).
- Operand je částí výrazu na kterou je aplikován jeden z legálních operátorů.
 - Má také hodnotu konkrétního datového typu.
 - Někdy se operandům říká podvýrazy, protože operandem může být i složitější výraz, např. (a+b)*(c+d).

- □ Operátor určuje, jakým způsobem se z operandů získá hodnota výrazu.
 - Pořadí vyhodnocování podvýrazů ve výrazu je dáno prioritami jednotlivých operátorů nebo závorkami, pokud byly použity.
 - Datové typy operandů určují, které operátory je možné v daném okamžiku použít.
 - Na konkrétním typovém systému jazyka záleží, zda se aplikace operátoru na různé datové typy vyhodnotí jako chybná konstrukce nebo zda je možno tímto spojením zkonstruovat smysluplnou hodnotu.

Výraz x příkaz

- Rozdíl
 - výraz nabývá dále použitelné hodnoty,
 - o primárním úkolem příkazu je vykonat nějaký kód.
- Pokud je výsledkem kódu v příkazu nějaká hodnota a nejde o výraz s přiřazením, hodnota se zahodí (nepoužije, bude se ignorovat).
- V jazyce C se z výrazu stane příkaz tím, že jej ukončíme středníkem (samozřejmě v místě, kde to dává smysl uprostřed podmínky cyklu to samozřejmě nejde).
- Samotný středník (;) představuje prázdný příkaz (null statement), který se někdy používá například v cyklech.

```
x = 64 // výraz s přiřazením
x = 64; // příkaz
printf("Hello world!"); // příkaz
a + b; // příkaz – výsledek výrazu se "zahodí"/nepoužije
```


Operátor přiřazení, L-hodnota a P-hodnota

- Operátor přiřazení (=) kopíruje hodnotu výrazu na své pravé straně do proměnné na levé straně.
- V této souvislosti se mluví o L-hodnotě a P-hodnotě (anglicky L-value a R-value).
- L-hodnota je objekt v paměti, kterému lze přiřadit hodnotu.
 - o proměnná, prvek pole či struktury nebo paměť odkazovaná přes ukazatel.
- **P-hodnota** výraz, který má vždy hodnotu a který vystupuje na pravé straně přiřazovacího operátoru.

```
L-hodnota

float x = -c / b;

pole[i] = 25;

*cislo = 4;

souradnice->x = 17;

float x = -c / b;

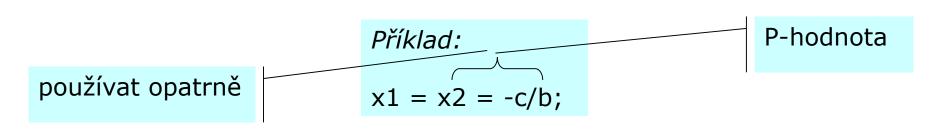
faktorial(5) = 120; // nelze

P-hodnota
```


Přiřazení

- V jazyce C zavedeno jako operátor (=).
- V praxi to znamená, že operace přiřazení má vlastní hodnotu, kterou lze použít dále ve složitějším výrazu.
- Může se tedy vyskytovat i v P-výrazech.

- Jazyk C ještě poskytuje celou kolekci rozšířených přiřazovacích operátorů, které zjednodušují zápis často používaných výrazů typu:
 - L-hodnota = L-hodnota operátor výraz;
- V jazyce C jsou definovány tyto rozšířené přiřazovací operátory:

```
Příklad:
```

```
x *= a + b; je totéž jako x = x * (a + b); x *= c + b;
```

// syntaktická chyba – mezi operátorem a = nesmí být mezera

- V jazyce C definovány nad číselnými datovými typy.
- ☐ Tři skupiny:
 - unární,
 - binární aritmetické operátory,
 - speciální unární operátory.

[HePa13]

unární,

Unární plus	Unární mínus		
+	-		

- o Ke změně znaménka výrazu.
- Lze použít jak s celočíselnými tak i s racionálními typy.

$$P\check{r}iklad:$$
 i = -5;

[HePa13]

binární aritmetické operátory,

sčítání	odčítání	násobení	dělení	modulo
+	-	*	/	%

- Operátor modulo (%)
 - zbytek po celočíselném dělení
 - jen s celočíselnými typy.

Pozor! V jazyce C může operace modulo produkovat i záporné hodnoty (-2%4 == -2).

$$x = a * b;$$

 Operátory (+ - * /) fungují kontextově podle datového typu operandů.

```
int op int ... celočíselné dělení – výsledkem je int int op float ... dělení v pohyblivé řádové čárce – výsledkem je float float op int ... dělení v pohyblivé řádové čárce – výslekem je float float op float ... dělení v pohyblivé řádové čárce – výsledkem je float
```

Multiplikativní operátory (*, /, %) mají vyšší prioritu než aditivní operátory (+, -), takže matematické výrazy můžeme zapisovat přirozeným způsobem:

x = 10 + 2*3; // výsledkem je 16

[HePa13]

speciální unární operátory,

Unární přičtení jedničky	Unární odečtení jedničky	
++		

 Oba existují jako předpony (prefix) a jako přípony (suffix). Obě verze se liší svým významem

L-hodnota++

- o inkrementace po použití hodnoty
- o nejprve vrátí původní hodnotu (pokud je použit ve výrazu) a poté přičte k L-hodnotě jedničku

i++; // inkrementace proměnné i

[HePa13]

++ L-hodnota

- o inkrementace před použitím hodnoty.
- nejprve přičte jedničku a teprve potom vrátí hodnotu výsledku (pokud je použit ve výrazu),
- tyto operátory lze použít výhradně na L-hodnotu, protože do ní ukládají výsledek.

```
28++ ... nelze
--(a + b) ... nelze
```

 i = i++; // POZOR! Nedefinovaná hodnota – není jasné, v jakém pořadí se bude modifikovat hodnota proměnné i

Logické a relační operátory

- Pracují s logickými hodnotami.
- V jazyce C produkují výsledky typu int
 - C interpretuje hodnotu 0 jako nepravdu,
 - nenulovou hodnotu jako pravdu.
- ISO C99 datový typ bool (false, true)
 - kompatibilní s typem int
 - nutno dovézt rozhraní <stdbool.h>
 - identifikátor **true** je definován jako konstanta s hodnotou 1
 - Nikdy nedělejte toto: if (vyraz == true)

Logické a relační operátory

[HePa13]

Logický součin	Logický součet	Logická negace
&&		<u>į</u>

Rovnost	Nerovnost	 •	Menší nebo rovno	Větší než	Větší nebo rovno
==	!=	<	<=	>	>=

Zkrácené vyhodnocování výrazů

□ Jazyk C používá zkrácené vyhodnocování (short circuit) logických výrazů.

Logické a relační operátory

Logické výrazy se vyhodnocují zleva doprava a jakmile je jistý výsledek, vyhodnocování se ukončí.

if
$$(x != 0 \&\& y / x < z)$$

- Zde nedojde k dělení nulou, protože pokud x je rovno nule, po vyhodnocení podvýrazu x != 0, je jasný výsledek celého výrazu a druhá část už se nebude vyhodnocovat.
- V jazyce C je priorita aritmetických a relačních operátorů vyšší než priorita logických operátorů => logické výrazy není třeba přehnaně závorkovat.

Bitové operátory

[HePa13]

- Pro práci s čísly na úrovni jednotlivých bitů.
- Jazyk C poskytuje šest bitových operátorů.
- Tyto operátory mají odlišnou funkci od logických operátorů!

Bitový součin (AND)	Bitový součet (OR)	Bitová negace (NOT)	Bitový exkluzivní součet (XOR)	Bitový posuv vlevo	Bitový posuv vpravo
&		2	^	<<	>>

Bitové operátory

- Výsledkem je číselná hodnota!
- Výsledkem není logická hodnota!

Příklady:

0xF0 && 0x88 // logický součin – výsledkem je true (1)

0xF0 & 0x88 // bitový součin – výsledkem je 0x80

Adresové operátory

[HePa13]

□ Ve spojení s ukazateli.

Referenční	Dereferenční	
operátor	operátor	
&jmeno	*ukazatel	

- Referenční operátor vrací adresu proměnné.
- Dereferenční operátor vrací hodnotu paměťového místa, odkazovaného ukazatelem.

```
Příklady:

int *uCislo = &cislo;

// (int *) typ ukazatel na int, ne dereferenční operátor

int hodnota = *uCislo; // nyní jde o dereferenční operátor
```

Operátor přetypování

[HePa13]

(typ)výraz

- Pro explicitní změnu datového typu výrazu.
- Programátor přebírá zodpovědnost za chování typového systému jazyka.
- Nevhodné použití explicitních konverzí způsobuje problémy!
- Programátor by si měl být vědom, jaké dopady bude mít tato násilná změna datového typu.

Operátor přetypování

Často používán s ukazateli, zejména s obecným ukazatelem (void *).

Příklady:

(char)ordinální_hodnota ... získání znaku z ordinální hodnoty

(int)výraz_float ... oříznutí desetinné části (Pozor! Problémy s velkými čísly. Raději trunc(), round(), ...)

(float)výraz_int ... převod na racionální typ

Operátor sizeof

sizeof(typ) sizeof(výraz)

- Vrací počet bajtů, které zabírá konkrétní datový typ nebo výraz.
- Norma jazyka nezaručuje přesnou velikost číselných datových typů!

Operátor sizeof

Operátor vrací velikost v bajtech.

```
Příklady:
sizeof(int) // 2, 4 nebo 8 – záleží na procesoru
sizeof(promenna) // rozměr datového typu proměnné
```

- Zvláštní význam má u polí vrací součet velikostí jeho jednotlivých položek.
 - Ale ne u polí tvořených přes ukazatel!

```
P\check{r}iklad:
int pole[10];
sizeof(pole) // == 10*sizeof(int)
// == 40 - pokud sizeof(int) == 4
```


Podmíněný operátor (ternární)

- □ Pro vytváření výrazů, jejichž výsledek závisí na vstupní podmínce.
- □ Syntaxe:
 - podmínka ? varianta_true : varianta_false
- Pokud je podmínka pravdivá, má výraz hodnotu varianta_true, jinak má hodnotu varianta_false.

Příklad:

int max = (a > b)? a : b; // maximum z a, b

!! Co když se a rovná b?

Podmíněný operátor (ternární)

Doporučení:

- Používat pouze ve výrazech.
- Nezneužívat jako náhradu příkazu if.
- Nevnořovat ternární operátory do sebe vede k nesrozumitelnému kódu.

Operátor volání funkce

```
jméno_funkce()
jméno_funkce(parametry)
```

- V jazyce C je pro zavolání funkce nutné použít operátor volání funkce, a to i pro funkce, které nemají žádné parametry.
- Identifikátor funkce bez závorek má význam ukazatele na tuto funkci.

```
Příklad:
getchar();
printf("HELLO.");
```

Přístupové operátory

[HePa13]

Indexování	Přístup k prvku struktury	Přístup k prvku struktury přes ukazatel na strukturu
[]	•	->

```
Příklad:
pole[i+2] = pole[i+1]+pole[i];
souradnice.x = 10;
souradnice.y = 20;

(*ukazatel).prvek ekvivalentní s ukazatel->prvek
```


Operátor čárka

Výraz, výraz

- Vyhodnocuje se zleva doprava a celkový výraz nabývá hodnoty nejpravějšího podvýrazu.
- Používá se například v příkazu for,

!! zde to není operátor přiřazení

Příklad:

```
for (int i = 0, j = 10; i = j; i++, j--) // i++, j-- - použití operátoru čárka
```

int vysledek (a+b, c+d); // výsledkem je c + d, a+b se zahodí vysledek (a+b, c+d; // výsledkem je a+b, c+d je mrtvý kód

Zásada:

priorita "=" > priorita ","

raději nepoužívat, smysluplně se dá použít jen v minimálním počtu případů.

- Udává pořadí vyhodnocení podvýrazů.
- Vhodně zavedená hierarchie priorit operátorů dovoluje značně redukovat počet závorek ve výrazech.
- Pomocí závorek lze měnit pořadí vyhodnocení výrazu podle potřeby.
- Ve všech jazycích je přesně specifikována priorita všech operátorů, (v některých jsou však priority navrženy neprakticky – viz Pascal).
- □ Platí pravidlo:

"Nejsi-li si jistý prioritou operátorů, závorkuj."

```
Příklad:

X = 3+2*10; // výsledek 23

X = (3+2) * 10; // výsledek 50
```

[HePa13]

Priorita	Operátory	Asociativita	skupina op.
1.	() [] -> .	zleva doprava	primární
2.	! ~ ++ + - (typ) * & sizeof	zprava doleva	unární
3.	* / %	zleva doprava	multiplikativní
4.	+ -	zleva doprava	aditivní
5.	<< >>	zleva doprava	posuny
6.	< <= > >=	zleva doprava	relační
7.	== !=	zleva doprava	relační
8.	&	zleva doprava	bitový součin
9.	^	zleva doprava	exkl. bit. souči.
10.		zleva doprava	bitový součet
11.	&&	zleva doprava	logický součin
12.		zleva doprava	logický součet
13.	?:	zprava doleva	ternární podm.
14.	= += -= *= /= %= >>= <<= &= = ^=	zprava doleva	přiřazení
15.	,	zleva doprava	op. čárka

[HePa13]

Priorita	Operátory	Asociativita	skupina op.
1.	() [] -> .	zleva doprava	primární
2.	! ~ ++ + - (typ) * & sizeof	zprava doleva	unární
3.	* / %	zleva doprava	multiplikativní
4.	+ -	zleva doprava	aditivní
5.	<< >>	zleva doprava	posuny
6.	< <= > >=	zleva doprava	relační
7.	== !=	zleva doprava	relační
8.	&	zleva doprava	bitový součin
9.	^	zleva doprava	exkl. bit. souči.
10.		zleva doprava	bitový součet
11.	&&	zleva doprava	logický součin
12.		zleva doprava	logický součet
13.	?:	zprava doleva	ternární podm.
14.	= += -= *= /= %= >>= <<= &= = ^=	zprava doleva	přiřazení
15.	,	zleva doprava	op. čárka

Čím nižší číslo skupiny, tím vyšší priorita

```
Příklad:
    #include <stdio.h>
    int main (void)
      signed int z, x=3, y=9;
priorita 2
                            priorita 3
                             priorita 4
      printf("%d \n",z);
      return 0;
```


Principy vyšších programovacích jazyků

Kontrolní otázky

- 1. Uveďte druhy operátorů.
- 2. K čemu slouží operátor sizeof?
- 3. Jak probíhá vyhodnocení výrazů?

Úkoly k procvičení

Zadání úkolů:

- ☐ Zapište v jazyce C:
 - podmínky: $x \in <0,1$), $x \notin (5,10>, x \in \{2,5,8\}, x \notin \{1,5\}, x \neq \pm 1, c$ je dělitelné 5, b je sudé, $x \ge 1 \land x$ je liché, c je dělitelné 2 nebo 3.
 - negaci výrazů (bez použití operátoru (!)): A>0, $A+B \ge C$, X*Z=Z*A, $(A>0) \land (B>0)$, $(A=0) \lor (B=0)$, $\neg (A>B)$,